

Bemærkninger, forsaavidt de gaa ud paa, at der maa tilveiebringes det fornødne Antal Sygehuse til Behandling af epidemiske Sygdomme, at Behandlingen i disse bør ydes af Syge uden Wederlag saavel som at over Hovedet de Udgifter, Foranstaltninger til at bekjempe og begrænde Epidemier medføre, i Reglen bør bæres af det Offentlige, samt endelig at Udgifterne ikke bør falde den enkelte By- eller Sogneraadskreds til Last, men under en vis Deltagelse fra Statskassens Side repareres paa større Kredse, der omfatte Kjøbstæder og Land. Det er uomtvisteligt, at i Rækken af de Foranstaltninger, som udkræves til at begrænse udbrydende Epidemier, indtage de, der gjøre det muligt at isolere de første mødende Tilfælde paa hensigtsvarende Maade, den vigtigste Plads. Ligesom det derfor ligeoverfor Tilfælde af smitsomme Sygdomme, der indføres ad Søveien, er erkjendt fornødent, at der stedse have paa rede Haand Lokaler, i hvilke ankommende Syge kunne behandles isoleret fra Andre, jfr. L. 1. Mai 1868 § 4 og L. 2. Juli 1880 § 9, saaledes vil det vistnok ogsaa erkjendes fornødent, at Landet en Gang for alle forsynes med det fornødne Antal Sygehuse til Modtagelse af de i Landet opstaaende Tilfælde af epidemiske Sygdomme, af hvilke de færreste i Hjemmet ville kunne undergives en for Omgivelseerne tilstrækkeligt betryggende Isolation. Flere saadanne findes allerede nu frivilligt tilveiebragte af enkelte Kommuner — det er saaledes Tilfældet for Københavns Bedtommene — men i det overveiede Antal af Tilfælde mangle de, idet Sygehuseene enten ikke ere indrettede til at modtage smitsomme Sygdomstilfælde eller endog udelukkende bestemte for ikke smitsomme Sygdomme. At det ikke gaar an at vente med Tilveiebringelsen af Sygehusplads, indtil Epidemier vise sig, og at saaledes den de ledende Myndigheder ved Forslagets § 4 indrømmede Ret til at tilveiebringe passende isolerede Lokaler ikke ere tilstrækkelig, turde være indlysende. Bortset fra, at den i § 4 indrømmede Ret først indtræder, naar Sygdommen er eller gjøres til Gjenstand for offentlig Behandling, medens den Isolation, som skal tilveiebringes ved Sygehuseene, netop tilbørlig skal forhindre, at epidemiske Sygdomstilfælde antage en saadan Karakter og Udbredelse, at offentlig Behandling bliver fornøden, vil det vistnok erkjendes, at den øieblikkelige Hjælp, som de første mødende Tilfælde kræver, kun kan ydes ved et Apparat, som stedse have paa rede Haand; Tilstedeværelsen af et saadant vil, selv om det kræver et ikke ubetydeligt Offer, der dog væsentlig ydes en Gang for alle, være et af de virksomste Sikringsmidler til

at afvende de Offer, som ellers hyppigt og i uberegneligt Omfang maa bringes for at bekjempe Følgerne af, at opstaaende Epidemier ikke i rette Tid ere blevne begrændede. Tilveiebringelsen af saadanne Epidemihuse, der iøvrigt vistnok i mange Tilfælde ville gjøre særskilte Lokaler til Modtagelse af Syge, der ankomme ad Søveien, oversflødige, har man antaget at maatte ske efter de Regler, som ere godkjendte i Loven af 2den Juli 1880 § 36, saaledes altsaa, at Udgifterne afholdes i Københavns af Stadens Kasse, paa Bornholm af det for Kjøbstæder og Land sælles Fond, og ellers for hver Amtsraadskreds af Kjøbstæder og Land i Forening efter Følgetal, dog saaledes, at det er antaget rigtigt at forbeholde de Kjøbstæder, som selv maatte ville tilveiebringe et eget Epidemihus for Kjøbstaden selv, Ret dertil, mod selv at bære de dermed forbundne Omkostninger, idet det derved navnlig vil blive de Kjøbstæder, der ønske det, muligt at sikkre sig i højere Grad, end Loven ligefrem fordrer. Med Hensyn til Omfanget af denne Foranstaltning er man gaaet ud fra, at ligesom der i København overensstemmende med, hvad der i andre Lande anses passende, er tilveiebragt Sygepladser i Epidemihospitalet i et Forhold af omtrent 1 til 1300 Indvaanere, saaledes burde ogsaa dette Forholdstal lægges til Grund udenfor Københavns. Hvorledes det herefter for hver Amtsraadskreds fastsatte Antal af Sygehuspladser vil være at fordele i Amtsraadskredsen i flere eller færre Sygehuse, har man troet at burde forbeholde til Forhandling mellem Byraad og Amtsråd under nærmere Godkjendelse af den centrale Medicinalstyrelse, hvem der ogsaa maa forbeholdes Indseende med, at Sygehuseene i det Hele indrettes paa formaalstjenlig Maade, jfr. herved Forslagets § 22 og § 24 1ste Stykke.

At de Udgifter, der flyde af de Foranstaltninger, der træffes, naar en Sygdom er Gjenstand for offentlig Behandling, altsaa i det Hele de Udgifter, som Gjennemførelsen af Forslagets §§ 8—21 medfører, bør afholdes af det Offentlige og ikke falde den enkelte Private, særligt ikke de Syge til Last, og at navnlig den Kur og Pleie, der ydes Ubemidlede, ikke betragtes som Fattighjælp, behøver næppe nogen nærmere Begrundelse, idet de Foranstaltninger, om hvilke der er Tale, som Regel ere paatvungne den Enkelte i det Heles Interesse. Ministeriet tror derfor med Hensyn til Indholdet af Forslagets § 23 at kunne indskrænke sig til nogle Bemærkninger angaaende Paragrafens sidste Stykke. Uden en Regel som den heri indeholdte vil Afgjørelsen af de forskellige Erstatnings-spørgsmaal, som flere af Forslagets Paragrafer